

Cele lekcji – wymagania ogólne

- zapoznanie z zadaniami małżeńskimi ze szczególnym uwzględnieniem odpowiedzialnego rodzicielstwa.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- opisuje istotę miłości małżeńskiej;
- wyjaśnia, że dziecko jest darem Boga i owocem miłości rodziców.

Wartości

- modlitwa o dar odpowiedzialnego macierzyństwa i ojcostwa;
- akceptacja nauczania Kościoła odnośnie do życia i rodzicielstwa.

Propozycja realizacji

Wprowadzenie

Metoda – rozmowa kierowana. Nauczyciel inicjuje rozmowę z uczniami od postawienia pytania: „Co sprawia, że dzieci są szczęśliwe?”. Dodatkowo może odczytać fragment artykułu Anny Żarowskiej *Każde dziecko jest darem Boga*: „Miłość może mieć 58 cm, łysą główkę i ważyć 3,800 kg; może płakać z byle powodu i nie przesypiać nocy, gdy wyrzynają się Jej ząbki albo boli brzuszek. Może się uśmiechać piękniej od gwiazdy filmowej i najrozkoszniej na świecie wypowiadać nieporadnie słowo mama. Pojawia się w różnych sytuacjach życiowych – zarówno gdy się na Nią czeka z utęsknieniem, ale także wtedy, gdy nikt nie cieszy się na Jej piękne maleńkie stópki...”

(http://www.nowezycie.archidiecezja.wroc.pl/stara_strona/numery/092011/05.html
– dostęp: 18.02.2023).

Można też zapytać: „Jaką rolę odgrywają rodzice w życiu dziecka? Co czują dzieci porzucone, niechciane? Jak rozumieć stwierdzenie, że dzieci są przyszłością?”. Podsumowanie: „Każde dziecko pragnie ciepła i bezpieczeństwa w rodzinie, potrzebuje ojca i matki, aby móc się szczęśliwie i prawidłowo rozwijać. Rodzina jest podstawową komórką społeczną. Wartości i zasady, które obowiązują w domu, umożliwiają później stworzenie solidarnego społeczeństwa” (Youcat 369).

Rozwinięcie tematu

Metoda – praca z podręcznikiem. Nauczyciel dzieli uczniów na dwie grupy. Na podstawie wywiadu z ks. Markiem Dziewieckim (podręcznik, s. 269-271) uczniowie z grupy pierwszej formułują zasady szczęśliwego małżeństwa, a uczniowie z grupy drugiej określają zachowania małżonków godzące w świętość i płodność. Przedstawiciele grup prezentują swoje prace.

Podsumowanie: „Bóg stworzył człowieka jako mężczyznę i kobietę. Stworzył ich, by byli dla siebie nawzajem i dla miłości. Stworzył ich, uzdalniając do erotycznego pożądania i rozkoszy. Stworzył ich do przekazywania życia. [...] W okazywanej sobie wzajemnej miłości i jej realizacji poprzez seksualność oboje dają wyraz pełnej miłości, do której został powołany każdy człowiek. Podobnie jak Bóg jest stwórczy w swej miłości, taki ma być również człowiek i dlatego powinien wydać na świat potomstwo” (Youcat 400).

Zakończenie

Nauczyciel odczytuje słowa św. Jana Pawła II wypowiedziane 3 czerwca 1991 r. w Masłowie: „Żeby dzieci mogły czcić swoich rodziców, muszą być uważane i przyjmowane jako dar Boga. Tak, każde dziecko jest darem Boga. Dar to trudny niekiedy do przyjęcia, ale zawsze dar bezcenny. Trzeba najpierw zmienić stosunek do dziecka poczętego. Nawet jeśli pojawiło się ono nieoczekiwanie – mówi się tak: «nieoczekiwanie» – nigdy nie jest intruzem ani agresorem. Jest ludzką osobą, zatem ma prawo do tego, aby rodzice nie skąpili mu daru z samych siebie, choćby wymagało to od nich szczególnego poświęcenia. Świat zmieniłby się w koszmar, gdyby małżonkowie znajdujący się z trudnościami materialnych widzieli w swoim poczętym dziecku tylko ciężar i zagrożenie dla swojej stabilizacji; gdyby z kolei małżonkowie dobrze sytuowani widzieli w dziecku niepotrzebny, a kosztowny dodatek życiowy. Znaczyłoby to bowiem, że miłość już się nie liczy w ludzkim życiu”.

http://www.nowezycie.archidiecezja.wroc.pl/stara_strona/numery/092011/05.html
(dostęp: 18.02.023).

Notatka

Uczniowie swoimi słowami zapisują w zeszytach odpowiedź na pytanie z ramki *Zastanów się*: „Dlaczego dziecko jest darem Boga?”.

Korelacja z edukacją szkolną

- wychowanie do życia w rodzinie – metody rozpoznawania płodności; odpowiedzialność za prokreację.